

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 лепта

Уређује ОДБОР

БРОЈ 10 лепта

ПРОБЛЕМ МИРА

Споразум према централним силама

У последње време питање о миру постало је веома актуелно. Изазвано преговорима у Брест Литовску, оно је стављено у редневних проблема и коментарише се веома опширно и у савезничкој и у непријатељској штампи. Може се констатовати једна важна чињеница: да је цео свет зажелио закључење мира, и да би овај већ сутра могао бити закључен, кад не би било осетних диференција у погледима на ратне циљевезараћених страна.

У чему се управо састоје ове диференције? На то питање је врло лако наћи одговор. Он је веома јасан, јер проистиче из последњих догађаја, који се одигравају у Аустро-Угарској и Немачкој. Главна разлика постоји у објави ратних циљева. Док су Савезници још од самог почетка рата прокламовали јавно и отворено своје ратне циљеве, докле су централне силе сакривале своје на све могуће начине и служиле су се свима могућим средствима и маневрима, да намаме своје противнике на преговоре о миру, у нади да им посредством закључења примирја наметну свој «германски мир».

То се најбоље показало и осетило на конференцији у Брест-Литовску, где је се најбоље испојила немачка тежња за експанзијом. У питањима решења судбине Пољске, Литваније, Курландије и Естоније манифестовали су се најлепше немачки ратни циљеви. Ту је се најбоље показало, како централне силе замишљају спровођење принципа без анексија и одштета, као и формулу, да народи сами располажу својом судбином.

Централне силе, које су се у току последње две године стално показивале неискрене у погледу преговора о миру, нису напустиле свој манир ни приликом последњих преговора са Русијом. То је учинило највише, да Силе Споразума непријатељске покушаје за мир схвате као нове и провидне маневре, и да према томе заузму једино мо-

гуће држање.

Данас се може са пуним правом рећи, да су ратни циљеви Споразума детаљно обелодањени, док су централних сила остали и даље увијени тамом. Шта више, наши непријатељи су дали небројених доказа, да воде једну срамну и дволочну игру са питањем мира и да нису још никако напустили своје фамозне снове о превласти.

При оваквом стању ствари истиче се једна солуција. Рат има да се настави свима средствима, и до коначне победе. Без ове не могу се остварити принципи, које је прокламовао Споразум. У тој победи може се састојати једина гаранција, да ће овај рат донети будућим поколењима миран и слободан развој свих културних снага, и да ће човечанство обезбедити од нових будућих крвопролића.

ПОЛИТИЧКЕ ВЕСТИ

Париз, 13. — «Тан» дементује вест о конференцији председника влада. Исти лист јавља да ће бити само разговора о финансијском, војном и дипломатском питању.

Берн, 13. — Немачка штампа предвиђа врло озбиљно тешкоће за максималисте после распуштања уставотворне скупштине. «Форверц» предвиђа неизбежан пад Лењиновог режима.

Берн, 13. — Граф Тиса, пријатељ пангерманиста, биће позван да образложи мацарску владу. Радничка се странка противи овом наименовању.

Лондон, 13. — Сазнаје се, да представник Лењинове владе у Енглеској, Литванов, жели, да буде акредитован код енглеске владе као амбасадор. У неким политичким круговима, влада мишљење, да је немогуће признати за званично, али да је ипак опортунно имати једног посредника између влада. Чени се да ће се успоставити незванични односи између Русије и Енглеске.

НЕРЕДИ У АУСТРИЈИ

— Покрет се шири —

Женева, 13. јануара

Революционарни покрет у Аустрији шири се све више. Објављен је општи штрајк у Пилзену, Теплицу, Рајхенбергу, Карлсбаду, Прагу и другим индустриј-

ским центрима Шлезиије и Чешке. У Прагу су били велики нереди где је 60.000 манифестаната јурило улицама, плаћајући магацине и вичући «Живео мир». По-

крет је обухватио и Галицију. Побуне су се догодиле у Лавову, Кракову и Пшемислу. Последње депеше из Беча потврђују оставку министра снабдевања.

НАШИ НЕПРИЈАТЕЉИ

Очајно стање у централним државама

Петроград, 13. јануара

Члан руске делегације за преговоре о миру, г. Каменев, излажући у Новој Жизни своје импресије о последњим догађајима у Брест-Литовску, истакао је супротност интереса централних сила.

«Док Турска и Бугарска — рекао је он — жуде за миром по сваку цену, њихови су делегати немоћни да утичу на немачку делегацију, која игра главну улогу. Пасивно држање представника Турске и Бугарске пада у очи. Уосталом, разумљива је њихова тежња за миром, јер је, судећи по извештајима наше делегације, ситуација у Турској и Бугарској очајна. Економска дезорганизација и глад сваког дана се повећавају. Војна ситуација је у Турској таква, да она не може наставити рат. Ситуација у Немачкој је тако исто жалосна. Криза око снабдевања је постала врло озбиљна. Без сваке сумње земља се налази у очи глади.

Стање у Аустрији је још жалосније. Сем економске дезорганизације, односи између разних народности постали су врло затегнути. Жеља за миром је тако велика у целој држави, да би Аустрија одмах пристала на повраћај окупираних територија.

ПРОТИВ БУГАРА

Протест бившег бугарског питомца

Газет де Лозан објављује следећи чланак: Пошто је Балканска Агенција објавила две депеше бугарске владе, упућене бугар. представнику у Берну о потплаћивању штампе у француској Швајцарској, Бугари, видевши да је њихов план откривен и неостварљив, предузели су други пут. Они почињу вршити пропаганду о Македонији књигама и брошурама. У последње време изашла је једна брошура под насловом: Македонија онаква, каква је. Ја остављам на страну ову одвратну брошуру и њеног писца, који се издаје као тобожњи бивши уредник македонског листа Отаџбина, и који се стара да под једним псеудонимом прикрије своје право име.

Мој је циљ овде, да покажем, да Бугари, и ако се издају као наша браћа и наши ослободици, не поступају са нама боље од Турака. Бугари су увек мрзели Македонца. Ова је се мржња повећала после балканског рата. Македонци, који су се налазили у Бугарској били су предмет увреда од стране своје «браће». Бугари су оптуживали Македонце да су

узрок рата и да су због њих изгубили толико војника.

Приликом уласка Бугара у Македонију, сви Македонци који нису били увршћени у српску војску или они који нису могли да побегну, пали су у руке Бугара који су их уврстили у редове војске «ослободитељке».

Пошто су завршили регрутовање у самој земљи, Бугари су тражили средство како ће мобилисати оне који се налазе у иностранству. Они су то средство нашли. Четрнаест месеца Македонци, који живе у Швајцарској, не могу примати од својих родитеља ни писма ни новац. Оно, што се никада није дешавало под турским јармом, чини се сада под чизмом наше тобожње «браће» и наших «ослободилаца». Бугари су мислили да на тај начин приморају Македонце да уђу као «добровољци» у редове бугарске војске! И ти ослободиоци, незадовољни тиме што су прекинули везе са нашим народом, имају још тудрскост да преко њихових агената, које плаћа бугарско посланство у Берну, мотре на наше кретање и наш рад!

Бугари! Вама је познато да смо се, у току од пет векова, борили против турског јарма. Па добро! Ако

то треба, ми ћемо се борити и против вас. Јер ми желимо слободу наше отаџбине и радићемо да је добијемо».

Спиро Китинчев
Македонац.

ПРОТЕСТ СЕЉАКА

— Против Лењиновог режима —

Петроград, 13. јануара
Извршни одбор сверуског савета сељака издао је једну прокламацију, у којој оптужује жестоко «Црвену Гарду» и демантује вест, да је у Петрограду проливена крв поседника и контра револуционара. Мани-

фестанти су били фабрички радници, војници и извршни комитет сељака.

«Регистри гробља — вели се у прокламацији — показују, да су радници убијани по наредби народних комесара, јер су тражили да се призна пуна власт Уставотворној Скупштини. «Црвене Гарде», под изговором да штите револуцију, штите међутим деспоте. Вратили смо се у времена царизма, кад се луцало на масу, која тражи устав».

Прокламација се завршава: Отворите очи! Видите аутократију иза социјалиста који прождиру ваше слободе. Нека су они проклаети!

У ЦЕНТРАЛНИМ СИЛАМА

Размере пацифистичког покрета

Париз, 13. јануара.

Хавасова Агенција саопштава:

«Хабзбуршка монархија преживљује, изгледа, јединствено озбиљну кризу. Иако је тешко упознати стварну ситуацију, одједи штампе показују да су све веће тешкоће изазвале општу пометаност. Жеља за миром је јача но икад. Изјава фон Арца учињене «Арбајтер Јтунгу», који публикује један апел за револуцију: изјава у корист неодољног мира без анексија показује страшно душевно стање аустријске владе. Ове концесије изазивају протесте немачких милитаристичких кругова, раздражених против Аустрије. Ти протести налазе широког одјека у немачкој штампи, која сваком даном поопштрава тон својих напада. «Франкфуртер Цајтунг» изјављује, да Аустро-Угарска није слободна да формулише властито мишљење.

С друге стране обилан пацифистички покрет распростире се и у Немачкој. У многим градовима говорници су прекидани певањем «интернационале». У Келну се отишло докле, да је певана «Марсељеза». Многи се питају, да ли ће војничка странка моћи триумфовати.

Вести из Софије и Цариграда показују да исто стање духова и исти пацифистички покрет влада у Бугарској и Турској.

ЈАВНИ МОРАЛУ СРБИЈИ

Вера у успех наше ствари

По евакуацији наше војске и власти из Србије непријатељ је и штампом и непосредном акцијом власти, и терором, интригама и свима могућим средствима покушавао да поколеба моралну чврстину нашег потлаченог народа и његово поверење у своје управљаче. Грђени су и омаловажавани и владајућа Династија, и Краљ, и Влада, и политичке вође и привади, али је све било узалуд. Народ је лепо схватио и знао, да је, напротив, добро за нас оно што швабе нападају и грде.

Отуда су онда била настала интернирања «тврдоглавих» Србијанаца, које се проширило било чак и на жене и децу, а ове су по селима натеривали и на најтеже радове — оправку друмова. Сироте жене и

девојке морале су радити, али су ипак — певале.

У једном срезу северне Србије женскиње је тако оправљало пут и певало:

«Краљу Петре, девојке ти
оправише паду,
«Па те моле да дођеш на
владу».

Ова их је песма и вера у пролазност аустријске управе одвела у Мацарску ропство, али су оне после извесног времена ипак враћене заузимањем једног човечног свештеника.

Та вера и нада није никад ни у једном крају наше отаџбине напуштала наше паћенике тамо. Сви се они уздају у наше осветнице са Кајмакчалана и наше моћне Савезнике. Па и крајеви у Јужној Србији који су највише били завезени бугарском пропагандом, по причању свију бегунаца, једва чекају сада наш повратак, у који су уверени, јер су ипак сад

познали ко су и какви Бу-
гари.

Као доказ јаког морала
и поуздања код свега та-
мошњег света служи и тај
факт, што се нико не обра-
ћа за помоћ непријатељ-
ским властима.

То није што не би било
повода за жалбе и тужбе,
већ што су му непријатељ-
ске власти мреке, што су
неправедне и што зна да
су кратковремене, па сваки
бележи и памти, чекајући

да се тужи и расправља
код наших власти.

Прича се за једну госпо-
ђу у Београду да је била
бојкотована од свег света
што је аустријској поли-
цији тужила служавку која
ју је заиста била покрала.

Стари наш Краљ обожава
се, а ужива нарочите сим-
патије и Престолонаследник
за кога се зна, да је стал-
но са војском: са браћом,
мужевима и очевима, који
имају слободу да донесу.

СА РАТНИХ ФРОНТОВА

Франц. коминике

Париз, 13. јануар

Французи су северно
Ене одбили непријатељ-
препад. Обострана ар-
љериска борба на фрон-
Шом. Наши су авијатича-
ри оборили три немачка
аероплана.

Италиј. коминике

Рим, 13. јануара

Французи су извршили
препаде на непријатељске
положаје код брда Томбе,
заробили војнике и чле-
ници митрабазе. У опера-
цијама, последње недеље,
Савезници су имали увек
иницијативу напада.

Доцније. — У долини Ла-
гарине између Бренте и
Пиаве непријатељ је бом-
бардовао наше положаје.
Одбијене су пушчаном ват-
ром непријатељске патро-
ле код брда Асолоне.

Енглески коминике

Лондон, 13. јануара

Непријатељска артилери-
ска активност западно од
Вакери и у близини Пашан-
деле.

Енглески су авијатичари,
у току од 48 сати бацили 7
тона експлозива на лађу
Гебен, која је насела у Дар-
данеллима, и на аеродром
код Галате.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

ДЕ ФОНТНЕЈ

Са господом министрима
отпутовао је на Крф и г.
од Фонтнеја, француски
посланик, који је овде био
дошао из Француске са
Председником Министар-
ског Савета Господином
Николом П. Пашећем.

КОД КОМАНДАНТА ФРАНЦ. ИСТОЧНЕ ВОЈСКЕ

Начелник окр. битолског
г. Марјановић, заступник
команданта дивизијске об-
ласти г. Д. Васић и пред-
седник општине битолске
г. Лешњаревић били су пре
неки дан представљени но-
вом команданту француске
Источне Војске, ђенералу
г. Ханрију, који их је задр-
жао и на ручку, очаравши
их својом љубазношћу.

За ручком је г. ђенерал
напио врло лепу здравицу
Његовом Величанству Кра-
љу, Њ. В. Престолонаслед-
нику, Влади и Српском На-
роду, према коме тај осо-
бите симпатије.

Необично се много ин-
тересовао битолским ста-
новништвом, који ће бити

предмет његове нарочите
пажње.

ЛЕПА ПАЖЊА ФРАНЦУСКИХ КОМАНДАНТА

О Божићу и Новој Години
наших савезника начел-
ник окр. Битолског био је
гост четворце францу-
ских ђенерала из околине,
који су га врло љубазно
дочекали и угостили.

О нашој новој години
сви ови ђенерали и мно-
штво франц. официра лич-
но су честитали Нову Го-
дину г. Марјановићу.

АМЕРИЧКА МИСИЈА У БИТОЉУ

Поред Српског Потпор-
ног Фонда из Лондона, ко-
ји је од ослобођења Бито-
ља радио на потпори не-
вољног становништва, тамо
ће сада почети радити и
Мисија Америчког Црвеног
Крста ради помагања истог
становништва.

Под управом неуморног
директора г. *д-р Рајана*,
мисија све више проширу-
је свој рад, благотворан за
наше напаћено становни-
штво. Поред потпоре из-
беглица у Солуну, Водену и
Корчи оно проширује свој
благотворни рад и на би-
тољски округ.

НАШ НОВАЦ У СРБИЈИ

По поузданим и послед-
њим вестима из Србије
вредност нашем новцу та-
мо стално скаче. И ако му
је вредност званично све-
дена упола, наша банкнота
од десет динара јавно се и
на очиглед власти плаћа по
12 и по 13 круна.

ПРИЈАТЕЉСКО ПОЖРТВО- ВАЊЕ

Међу члановима мисије
Америчког Црвеног Крста,
која је овде долазила да на
лицу места види потребе
нашег народа, налазио се
и г. *Фронтингам*, још из
раније познати филантроп
и осведочени пријатељ срп-
ски. Међу нашим америч-
ким пријатељима он се за
време свију наших ратова
истицао величином прило-
га, а после наше катастро-
фе прихватио је знатан
број ратничке сирочади,
сада их је преко двестоти-
не, која се његовим стара-
њем а највећим делом и
његовим средствима васпи-
тавају у нарочитом заводу
у Ници под управом г-ђе
Даре Грујић.

Пошто су извршене по-
требне набавке у иностран-
ству г. *Фронтингам* се о-
пет вратио у нашу среди-
ну, сада у чину америчког
мајора, и, на наше највеће
задовољство, он ће руково-
дити пословима мисије у
Битољу, радујући се што
му је пало у део, да и под
гранатама ради за драге
му Србе.

АМЕРИЧКА ПОМОЋ

Г. Др. Рајан, шеф мисије
Америчког Црвеног Крста,
ставио је Министарству У-
нутрашњих Дела на распо-
ложење шест фордова ка-
миона, од којих ће се два
задржати у Солуну и Лу-
три, ради преноса намир-
ница за избеглице, а чети-
ри ће се послати у битолски
окруа ради разношења хра-
не по селима.

ТЕОЛОШКИ ЕНГЛЕСКО-СРП- СКИ КОЛЕЖ

Пресбирио са Крфа јавља:
»Пел Мел Газета« пише:
Нарочити одбор за потпо-
магање српских студената
теологије, који ће заменити
погинуле свештенике у то-
ку рата, решио је да оснује
теолошки енглеско-српски

колеж у Оксфорду. Овај је
колеж отворен јуче од стра-
не Др. Фрира који је про-
фесор за енглески језик и
српског професора Јагића.
22 студента су већ прим-
љена, 50 других очекују се
од данас за месец дана. То
је све што је остало из
београдске богословије, која
је имала 500 ученика. Све-
чано отварање извршено
је на дан Св. Јована. Сту-
денти, који су тога дана
славили, прославили су своје
крсно име сечењем колача.

БОМБАРДОВАЊЕ БИТОЉА

И 10. и 11. овог месеца
непријатељ је тукао својом
артиљеријском ватром варош
Битољ: 10. је пало на
варошки центар 4 гранате,
а на варошку периферију
21. Жртава није било. По-
рушене су три куће;
11. у центар вароши у-
дариле су 4 гранате, а на
периферију 49. Једна је же-
на погинула, а три куће
су порушене.

ДОГАЂАЈИ У РУСИЈИ

Петроград, 13. —
Лењин је издао Совје-
тима потребне инструк-
ције ради реорганиза-
ције револуционарне
војске. Лист »Ван«, ор-
ган мрнарара и радника,
позива све мрнаре, који
су на одсуству, да се
што пре врате у Крон-
штат.

Штокхолм, 13. —
Шеф максималистичке
влада Лењин, отпутовао
је за Брест Литовск.

Штокхолм, 13. —
Централне Силе су одо-
бриле захтева Турске
односно евакуације Јер-
менске и раз ружање
црноморске флоте. Тро-
цки је категорички од-
био ове предлоге.

Штокхолм, 13. —
»Новаја Жизњ« цише
да је Совјет решио да
остави руске трупе у
Финској, како би бра-
ниле пут за Петроград.
Вести из Хапаранде пот-
врђују тај факат. Неке
су трупе приспеле у
Або где ће провести
зиму.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Лондон, 13. — До-
писник »Дејли Експре-
са« у Женеву телегра-
фише: Последње вести
из Монака јављају да
ће централне силе учи-

нити нове изјаве кроз
десетак дана о услови-
ма мира.

Вашигтон, 13. — Се-
натор *Макебер* поднео је
сенату законски предлог,
којим се предвиђа цивилна
мобилизација свих Американаца
од 18 до 62 године
за службе при војним же-
лезницама и у ратним фа-
брикама.

Берн, 13. — Нема-
чки либерални листови
коментаришу распуштање
руске Уставотворне
Скупштине са жаље-
њем, предвиђајући нове
тешкоће. *Форверц* на-
лази, да тај поступак
има неповољан значај
и да предказује скори
слом максималистичке
власти.

Рим, 13. — »*Месаџеро*«
јавља, да многобројне аме-
ричке трупе стижу на и-
талијански фронт.

Лондон, 13. — Јављају
из Петрограда, да је Црве-
на Гарда ухапсила 20 чла-
нова Уставотворне Скуп-
штине.

Петроград, 13. — Пре-
говори у Брест Литовску,
прекинути за 8 дана, на-
ставиле се опет. На њима
ће учествовати осим Троц-
кога и Лењин.

Цирих, 13. — Нове ау-
стријске трупе, узете нај-
више са источног фронта,
приспеле су на италијанско
бојиште. Нови командант
Генерал *Боројевић* извр-
шио је реви аустријских
трупа.

Вашигтон, 13. — Ма-
ђари, који живе у Сједињеним
Државама, на једном
збору, донели су следећу
одлуку: Ми имамо потпуно
поверење у Сједињене Др-
жаве, и као амерички гра-
ђани, мађарске крви, ми се
обавезујемо помагати вла-
ду ради проужења рата,
како би се обезбедио три-
умф Сједињених Држава и
Савезник т. ј. триумф
права и правде.

Лондон, 13. — »*Минхе-
нер Пост*« пише: Садаш-
њи покрет у Аустрији по-
маже тежње Словена, и он
ће припомоћи да ситуација
постане неиздржљива. Лист
тврди: ако Немачка остане
при својим захтевима, за
време преговора, Аустрија
ће се наћи између два не-
пријатеља: с једне стране
Словени, а с друге Русија.

Петроград, 13. —
У Брест Литовску се са

руским делегатима по-
ступа као са почасним
заробљеницима. Они се
крећу праћени од јед-
ног немачког официра.
Забрањен им је сваки
однос са приватним лич-
ностима.

Амстердам, 13. —
Хамденбладет доноси,
да су манифестације у
Аустрији уперене про-
тив немачких маса, ко-
је су до сад ђутале. До-
писник *Туда* у Нема-
чкој телеграфише: »Не-
успех преговора са Ру-
сијом био би сигнал ре-
акције свих снага наро-
да, који је на крају стрп-
љења«.

Париз, 13. — После
конференција председ-
ника влада дат је комини-
ке штампи о ратним
циљевима Савезника.
Тајни уговори са Руси-
јом поништени су.

Берн, 13. — Про-
мениће се руски деле-
гати у Брест-Литовску.

Берн, 13. — Лист
Дојчланд пише, да су
Немци обећали у Брест-
Литовску, да неће још
донети одлуку о буду-
ћој судбини Белгије и
француских депар-
тамана.

Амстердам, 13. —
Странка немачких не-
зависних социјалиста
предлаже усвајање сле-
дећег програма: потпу-
на слобода штампе и
право скупова; уклањање
војних елемената у
грађанском закону;
стално заседање парла-
мента; објављивање свих у-
говора — дипломатске
преписке односно рата;
одређење ратних циљева
централних сила; не
закључивати засебан
мир, који може успори-
ти општи; распустити
пруски парламент.

Париз. — Прва партија
бораца руске легије биће
ускоро испослата на фронт.
Становништво је акламова-
ло први одред руских до-
бровољаца. Легионари носе
на левој руци, као особени
знак, руску тробојку.

Крф, 12. Јануар. —
*Скупштина је са-
звана.*

Са нашег фронта

Српски званичан коминике

Солун, 13. јануара
12. јануара слабија ва-
трена активност.

КАРТЕ ИЗ СРБИЈЕ

У овом уредништву има-
ју карте из Србије:

Светозар Нешовић има
(2) карте од жене Раде из
Горњег Милановца.

Жика Марковић од Кане
Зарићеве из Башина—Па-
ланка.

Драгутин Илић од Ката-
рине Илићке из Ниша.

Код г. Стојадина Митро-
вића, медецинара, 3 заво-
јиште пошта 801 имају кар-
те из Србије:

Станислав Гајић од жене
Лепосаве из Ришевице.

Жизојин Марјановић од
Луке Симончића из Ри-
шевице.

Драгољуб Поповић свр-

шени техничар има карту
од Зорке Штрумбергер из
Крушевца, код Петра Н.
Бурића капет. прве кл. в.
п. бр. 711.

Илија Радојевић има фо-
тогуафију од своје поро-
дике из Мале Плана, код
Велимира Пауновића те-
леграф. одељење в. п. бр.
504.

С. К. Марковић има кар-
су од Милке Михаиловић из
Госпића код Свет. К. Мар-
ковића, прво митраљ. одељ.
п. бр. 16.

САОПШТЕЊА

— Артиљеријски пуков-
ник Милосав Браловић, по-
шта 999/103. Моли, да му

се јави, ако ко ма шта буде
знао о поднареднику-џаку
Стојану Л. Павловићу из
IV. пешадиј. пука Стевана
Немаље, родом из Шапца.
О њему су добивени извеш-
таји до Андрејевице у
Црној Гори, а одакле о ње-
му се ништа нема.

— Боривоје Зарић, ре-
зерв. пешад. капетан, моли
се да се јави Драгомиру
Илићу, резерв. коњич. ка-
петану, Ратни Пресбирио
Министарства Војног, Одос
Спартис 14, или да му јави
своју тачну адресу ради ис-
поруке карте од његове
жене.

— Влада Вујић резервни
поручник да јави своју а-
дресу Божи Аврамовићу, у-
читељу, Обавештајни Биро
Српског Црвеног Крста у
Солуну, код кога има две
карте.

ПОШТА ЗА СРБИЈУ

— Петар и Паун Страји-
новић, војни обавезници
пошта 52, извештавају свога
оца Младена Страјиновића,
индустријалца из Горњана
срез поречки, округ кра-
јински да су живи и здрави:
они, зетови Јован, Јанко и
Божа, Илија Јовановић Спа-
сан, Димитрије Адамовић и
синавац Илија, Адам Т.
Драгић, Вељко Србуловић,
Младен Трајиловић, Јанко
М. Димитријевић, Дими-
трије Вељковић, Младен и
Петар П. Кумбријановић,
Стан П. Страјиновић, Мар-
јан Пауновић, Димитрије
Јаношевић, Димитрије Нико-
лић и брат Петар, Адам
Кумбријановић, Драгутин

Муселиновић, Стојан Бир-
кић и син Панта, Љубомир
Петрић, Јован Т. Кумбри-
јановић, Мартин А. Пипић,
Илија П. Бицац, Јован и
Паун Ј. Грујићи, Недељко
Костић, Никола Костић и
зет, Павле Јанко Г. Чевр-
тановић, Младен, Делија, Ан-
ђел Младеновић, Илија Л.
Савић, Јанко М. Кодић, Јо-
ван М. В. Магдалиновић,
Никола П. Петровић, Паун
Васковић, Младен Т. Илић,
Петар П. М. Костић, Јанош
Ј. Мијаиловић, Јован Јовић
и Јова И. Петровић. Сви
моле за одговор о својима.

— Аранђел Ј. Борђевић,
поднаредник, 3—3, пошта 4,
извештава оца Јанка у селу
Јабучковику, срез власоти-
начки, да су живи и здрави:

он, Милентије Алексић, Ми-
лош Крстић, Радисав Сте-
вановић и кум, Јеремија
Ђокић, Милорад и Ђура И-
лић, Пејо и Симо П. Ни-
колић. Сви моле за одговор.

— Лазар С. Марковић,
проф. колона, пошта 801,
моли Веселина Миловано-
вића, трг. из Баточине,
срез и окр. Крагујевачки,
да јави његовој фамилији,
да су живи и здрави он,
браћа Драгутин, Владимир,
Станислав, Милан и Ми-
лета.

Одговорни уредник
Бошко Богдановић

Штамп. »Велика Србија«